

Příloha k protokolu o SZZ č.

Diplomant: Bc. Martin Šimek

Vysoká škola: Jihočeská univerzita, PF

Katedra hudební výchovy

Aprobace: AJ - HV se

zaměřením na vzdělávání

Datum odevzdání posudku: 21. 1. 2021

Vedoucí práce:

doc. PhDr. Martin Horyna, Ph.D.

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Vybrané smyčcové kvartety českých skladatelů konce 18. století v jihočeských sbírkách, studie a edice

Jádrem předložené práce je edice čtyř smyčcových kvartetů z přelomu 18. a 19. století. Tři z nich napsal českobudějovický rodák Vojtěch Jírovec a byly dobově vydány jako jeho op. 20, čtvrtý kvartet je dílem Jírovcova současníka Jana Pavla Veselého, který pocházel z nedaleké Hluboké nad Vltavou. Všechny čtyři skladby byly přepsány z historických tisků obsažených v hudební sbírce českokrumlovské pobočky Státního oblastního archivu v Třeboni. Oproti názvu práce jde tedy o určité zúžení tématu, v čemž však neshledávám výrazný problém a naopak považuji za velmi přínosné, že Martin Šimek věnoval pozornost prakticky neznámé hudbě od autorů s jasnými vazbami k budějovickému regionu.

Za přepisem zmíněných skladeb jistě stojí úctyhodný objem času a úsilí, edice v součtu čítá 146 stran partitury a zcela jistě může posloužit jako podklad pro novodobé provedení. Rušivé grafické konflikty notačních znaků se objevují jen ojediněle a sazba tedy působí celkově přehledně. Autor zvolil vhodný kompromis mezi edičními zásahy a ponecháním dílčích specifik i nepravidelností původního zápisu, veškeré zásahy jsou přitom uvedeny v kritickém aparátu. Ediční část práce tedy hodnotím velmi pozitivně a uvítal bych, kdyby se přepsané kvartety podařilo živě provést.

Teoretickou část práce tvoří obecná charakteristika hudebního klasicismu, nástin vývoje smyčcového kvartetu v dané době, biografické informace o obou skladatelích, popis pramenů a poměrně obsáhlý rozbor (či spíše popis) všech čtyř skladeb. Celkově tato část poměrně úspěšně plní svou základní informační úlohu, byť působí o něco méně přesvědčivě než samotná edice. Do jisté míry jde o relativně pochopitelný důsledek přejímaných koncepcí domácích hudebně-historických příruček, jež namnoze nahlízejí na dobu 2. poloviny 18. století z marxistického úhlu. Některá tvrzení však i přesto budí určité rozpaky (např. teze, že hudebníci starších období, angažovaní šlechtou nebo církví, „*se nemuseli příliš zamýšlet nad tím, co jejich skladbám řekne publikum*“ – tito hudebníci byli naopak na mínění svého publika, jímž byli jejich zaměstnavatelé, přímo existenčně závislí). Je naprosto pochopitelné, že do fondů českokrumlovského archivu nahlédl autor jen v nutném rozsahu přepisovaných hudebnin. Struktura hudební sbírky, prezentovaná na s. 36, je však uvedena naprosto mylně; jde zjevně jen o příklady tří repertoárových řad, z nichž bylo několik hudebnin víceméně nahodile digitalizováno. Takovýchto repertoárových skupin však sbírka obsahuje celkem dvaadvacet, a to včetně (zde neuvedené) řady instrumentálních kvartetů. Spíš okrajovým, leč zbytečným přehmatem je záměna křestního jména Jaroslava Smolky (ve všech odkazech je mylně označen jako „Jan“).

Jazyková stránka práce je vcelku uspokojivá, byť se diplomant nevyhнул některým neobratným formulacím („Smyčcový kvartet je často považován jako hlavní a ideální typ komorní hudby pro jeho ideální formu, ...“ – s. 19) a ani několika gramatickým chybám (např. na s. 34 hned dvakrát chybná koncovka v 2. pádu přivlastňovacího tvaru „Arnoštovi matky“).

Uvedené dílčí výhrady však nemění celkově pozitivní dojem a nijak podstatně nezmenšují přínos obhajované práce, kterou tímto doporučuji k obhajobě.

Návrh na klasifikaci diplomové práce: **velmi dobře**



podpis recenzenta práce

V Českých Budějovicích dne 21. 1. 2021

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------